

Zamyšlení: 125. Nepromarni čas dobrých příležitostí

Př 6, 1 -19

Zamyšlení

Nepromarni čas dobrých příležitostí

Jdi k mravenci, lenochu, dívej se, jak žije, ať zmoudříš. Ač nemá žádného vůdce, dozorce či vládce, opatřuje si v létě pokrm, o žních sklízí svou potravu.

Jak dlouho, lenochu, budeš ležet? Kdy se probudíš ze svého spánku? Trochu si pospíš, trochu zdřímněš, trochu složíš ruce v klín a poležíš si a tvá chudoba přijde jak pobuda a tvá nouze jako ozbrojenec.

Těchto šest věcí Hospodin nenávidí a sedmá je mu ohavností: přezíravé oči, zrádný jazyk, ruce, které prolévají nevinnou krev, srdce osnující ničemné plány, nohy rychle spěchající za zlem, křivý svědek, který šíří lži, a ten, kdo vyvolává mezi bratry sváry.

Př 6, 6-11, 16-19

S výrokem o mravenci se mi vždycky vybaví vzpomínka na jeden večer u táboráku na letním táboře v Pusté Rybné. Bratři kazatelé Rudolf Petr a Vlastimil Pospíšil přišli z příšeří k ohni a beze slov se nám předvedli v krátké scénce jako ozbrojenec a pocestný (ozbrojenec měl v ruce velkou poklici na hrnec).

Naším úkolem bylo najít biblický text, odkud scénka pochází. Myslím, že už ráno jsme to měli.

Zdánlivě nesourodá řada výroků překvapivě zapadá do obrazu představované Moudrosti. Společným jmenovatelem jednotlivých výroků je přesah přítomnosti do budoucnosti.

Apel na rozpoznání důležitosti tohoto přesahu je právě tím, co dělá z Moudrosti – na rozdíl od ženy zlé, cizí, bláznivé (Kral.) – žádoucí životní doprovod.

Je protipólem svůdné ženy, jejíž charakteristikou je především skrývání budoucnosti, následků přítomného jednání.

Provokativní výrok o mravenci se týká všech, kdo nevědomě či vědomě zavírají před budoucností své oči. (také 24,30-34)

Moudrost – zrcadlí víc než spojitost času. Vede nás k podstatě věcí. Tak jako začátek a konec času jsou dva konce jednoho provazu, tak je neoddělitelně spojen zárodek věcí se zralými plody. Dobrý strom – dobré ovoce.

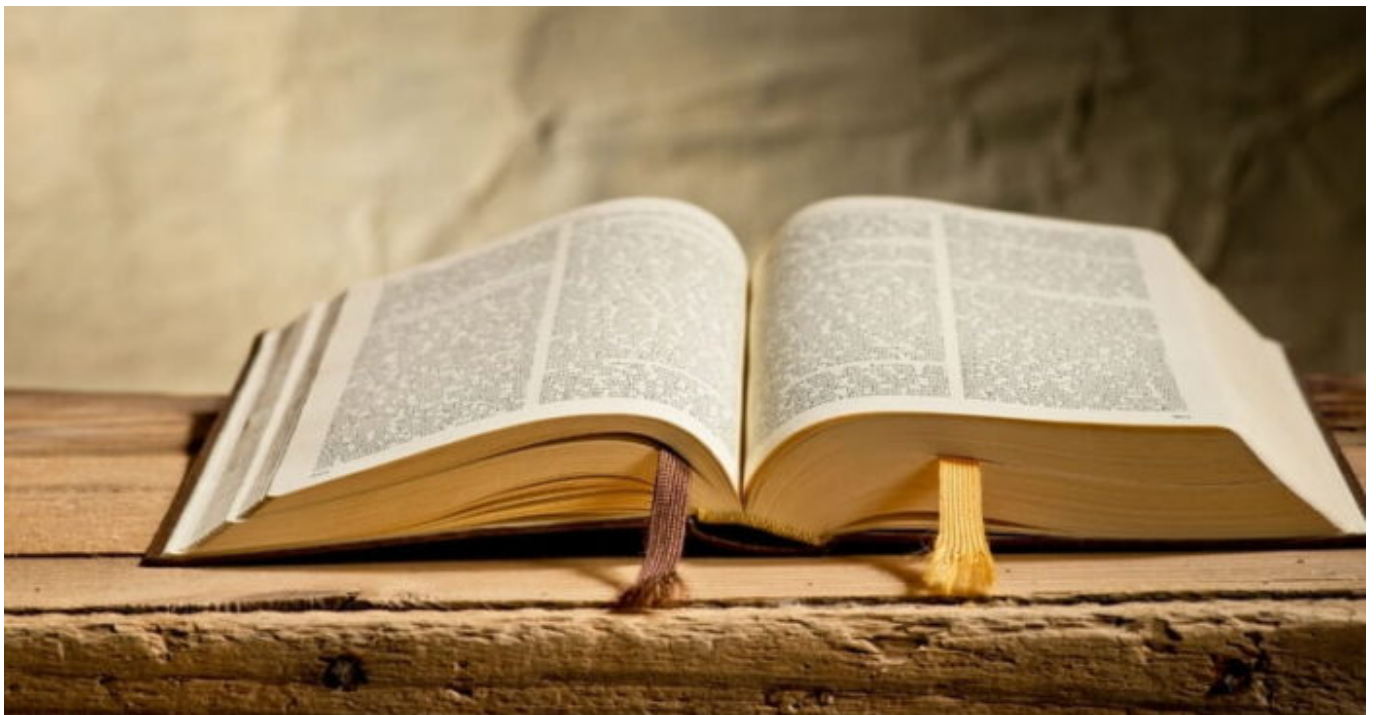
Výpověď o tom, co se Hospodinu přičítá (vv 16–19), ukazuje na to, co ohrožuje život člověka mnohem víc, než lenocha jeho krátkozrakost.

Je nejen výpovědí o Jeho nárocích na člověka, ale odkrývá Boží záměr s člověkem. To „*On všechno učinil krásně a v pravý čas, a lidem dal do srdce i touhu po věčnosti*“ (Kaz 3,11).

„Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved'!“ (Ž 139, 23-24)

Petr Mrázek (Vsetín)

Původní, neupravená verze odeslaná do SŽ.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)